Hana HANČÍKOVÁ, *Ochotnické divadlo na Zbraslavi*
Katedra dějin a didaktiky dějepisu PedF UK v Praze, bakalářská práce
Praha 2011, 86 str. (z toho 64 str. textu)
posudek vedoucího práce

Autorka předložené práce si zvolila téma jí osobně blízké, neboť je sama členkou ochotnické Zbraslavské kulturní společnosti. Jejím cílem bylo zpracovat přehled dějin ochotnictví na Zbraslavi od jeho počátků do přerušení činnosti v roce 1964 (respektive v případě loutkového divadla do roku 1968). Badatelé věnující se tématu ochotnictví se obvykle potýkají se značným nedostatkem či torzovitostí pramenů. Hančíková měla úlohu poněkud ulehčenu díky přístupu k pramenům z bývalého Archivu města Zbraslav nad Vltavou, materiálům shromážděným místním Vlastivědným klubem a dalším materiálům spravovaným v současnosti právě výše zmiňovanou Zbraslavskou kulturní společností. Záměr zprostředkovat informace z těchto někdy až „*zázrakem dochovaných*“ pramenů „*dalším generacím zbraslavským ochotníků*“ byl jedním z hlavních motivů volby tématu bakalářské práce.

V úvodu se autorka v obecné rovině zamýšlí na ovlivněním divadelního repertoáru dobovým společenským kontextem. Na počátku práce věnovala Hančíková samostatnou kapitolu místnímu rodákovi, herci Janu Kaškovi „Zbraslavskému“ (1810-1869), jehož jméno nese zdejší divadlo a divadelní přehlídka Kaškova Zbraslav. Tato kapitola má v textu funkci jakéhosi prologu, po němž následuje stručný kompilační přehled dějin českého divadla. Jádrem práce jsou ovšem následující kapitoly zabývající se vlastním ochotnickým divadlem na Zbraslavi. Soustavnější výklad (repertoár, osobnosti, dobový kontext) začíná přitom již rokem 1857, kdy vzniká první zbraslavské ochotnické sdružení. Zajímavá, leč až příliš stručná je kapitola věnovaná zbraslavskému repertoáru (úvaha o důvodech zastoupení her německých, českých a ruských autorů). Závěrečná kapitola se pokouší shrnout vliv dobově aktuálních politických událostí na kulturní život. Obrazová příloha je tvořena fotografiemi z představení, reprodukcemi pozvánek apod.

Základním přínosem práce Hany Hančíkové je zpracování relativně uceleného přehledu činoherního repertoáru místních ochotníků za mimořádně dlouhé období, během nějž došlo k několika přelomovým politickým změnám. Tato skutečnost přímo vybízí k budoucím širším komparacím a analýzám repertoáru, neboť samotná autorka tuto možnost ne zcela vytěžila. Pro případné další badatele je velmi užitečnou pomůckou zejména rejstřík činoherních představení řazený podle autorů a zahrnující díla přibližně sta dramatiků (příloha I., str. 68-70). Ocenit lze rovněž, že díky této studii byl alespoň částečně zpřístupněn obsah jinak obtížně dostupného archivního fondu. **V případě úspěšné obhajoby navrhuji práci Hany Hančíkové hodnotit jako „velmi dobrou“.**

V Praze 30. srpna 2011 Mgr. Dušan Foltýn